

סיפור לשבת

הזעקה האילמת

זה הוא סיפורו של שוקי, (כעת 20) את ההיסטוריה של שוקי (שמתחילה בגיל 14) חשוב לכל אבא ואמא, לקרוא אותה, ולנסות לבדוק את עצמו מול ילדו. הנה היא לפניכם.

שוקי, נער כריזמטי, טוב לב ומלא באתגרים, שנון, חריף שכל וחד רעיון. בסיום הלימודים היסודיים, בתלמוד תורה שעברו בהצלחה, החל את לימודיו בישיבה קטנה ומפורסמת שכל כך התכונן והתרגש להיכנס אליה, עד שמשעה השתבש שם: שלשה חודשים אחרי תחילת הלימודים, הרב לא הסתדר אתו. כן, הרב לא, אבל הוא טוען שכן הסתדר עם הרב. מה הפשט? תיכף נבין!

השיחות של הרב שלו עם הוריו היו בסגנון של: שוקי לא מתאים לישיבה עדיין. הוא לא מנסה להיות תלמיד. שוקי חסר הכנעה ונטול נכונות להידברות. שוקי חייב טיפול רגשי... חשבתי אולי לקחת את שוקי לניוירולוג, אולי הוא צריך ריטלין?! ואני לא יודע מה לעשות אתו... ואתם חייבים להסביר לו שכך זה לא ימשך... ושוקי... שוקי... שוקי ושוקי. ההורים מבחינתם הבינו ששוקי בעייתי הרי ברור שהרב צודק, כך לימדו אותם להפגין בהרצאות מזדמנות. עד שהרב החליט: שוקי לא ממשיך כאן בלי ריטלין, נקודה. ההורים שהכירו את הראש של שוקי, וידעו בליבם שהוא חכמולוג גדול, ומושך המון תשומת לב, החליטו פה אחד: שוקי ייקח ריטלין, הוא לא צדיק תמים, והכי חשוב זה, כי הרב אמר. שוקי לא הסכים לקחת, כל עוד שלא אובחן כראוי. הכי קשה היה, יומיים אחרי, בשעת ליקוי סובלנות של הרב, הרב צעק אל מול כולם על שוקי: "אולי תיקח ריטלין כבר שיהיה כאן שקט?" שוקי האדים, ונפגע עד עמקי נשמתו, רצה שהקרקע מתחתיו, תתפורר. למחרת בארוחת הבוקר קרה דבר ששבר את נפשו הסדוקה: אחד הבחורים המיס לו כדור ריטלין אל המשקה החם שלו מבלי ידיעתו, והוא הרגיש בזה, ונשבר על שיתוף הפעולה של הממסד עם התלמידים, הוא הרגיש איך כולם יחד החליטו להיות נגדו, והעידוד והתקווה החברתית הכל כך טבעית במקרים כאלו במקומות חינוך, גם אותה לקחו לו. מה גם שהעיניים של כולם לא הפסיקו להינעץ בו.

ומה קרה באמת עם שוקי, במה הוא חטא? בירור קטן של אישיות ניטרלית הביא, ששוקי חריף וחד שכל מדאי, והרב פיתח נחיתות מול הבחור החכם הזה, ששואל שאלות כמו שאף אחד לא שואל, ואולי ההרגשה הטובה מדאי של שוקי, הלחיצה את הרב שלו, שכמו שאומרים: לא ידע איך לאכול אותו. ובמקום לקחת את שוקי אליו, ולרומם אותו, והכי הכי לאשר אותו, כלומר, לתת לו להבין, ש"כל הכישרון הזה זה תחת פיקוחי, ואני (הרב) מאשר אותו". ואם היה הרב שלו אומר לו: "יופי, תמשיך הלאה, אתה תסביר לבחורים את השאלות במבחן. אתה חזק בהגדרה, אתמול היה יותר טוב, וכ", ואני מרוצה ממך, אתה בדרך הנכונה". אז במקום זה, הרב הרגיש שמתחילה כאן תחרות בינו לבין שוקי, וכאן הסיבוך החל. ועכשיו נבין, שהוא יסתדר עם הרב, אבל הרב לא הסתדר עם שוקי. וההורים של שוקי לא הבינו זאת, אלא גיבו את הרב מכוונה טובה ומטוב לב שהם עושים את הטוב ביותר לבנם, על ששומעים לרב, ולא שמו לב על נפשו הפצועה.

אם אנו רואים שהבן שלנו זועק לעזרה, אזי מתחיל כאן משפט, ואנחנו כהורים חייבים לייצג את הבן שלנו לפני כולם, בצורה הטובה ביותר עם האהבה והתמיכה הגדולה ביותר שיש לנו במאגרים ובמידי. תינוק בן שנתיים יכול לברבר ברבורים ולנסות להסביר לך על אלימות ומצוקה מהמטפלת שלו, ואם תגלה ערנות, תציל אותו, ואת קבוצתו, כך גם הבן שלך בגיל הנערות שהוא הכי צריך אותך, חייב להאמין ולהיות בטוח, שיש לו את האבא שייצג אותו בכבוד ויבין אותו. ואתה חייב תמיד ללמוד את השפה הזו, שפת המצוקה, זו שפה שהיא אישית לכל ילד באופן פרטי. וחשוב להירגע ולזכור: אין מה לחשוש, זה חוקי, ו"אפשר" אם לא חייב, להגן על הילדים שלנו כשהממסד כושל. זה לא מכליל חלילה שזה המצב בכל המסגרות, אבל חשוב להפנים שבעיות כאלו יכולות להיווצר, והבן שלך צריך את ההבטחה שמישהו הולך תמיד אתו.

סיפור לשבת

מקור: הרב משה רבי